

РЕШЕНИЕ

№ 1161

гр. София, 06.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 100-ЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АЛЕКСАНДРИНА ПЛ.
ДОНЧЕВА

при участието на секретаря ДОРА В. НЕНКОВА
като разглежда докладваното от АЛЕКСАНДРИНА ПЛ. ДОНЧЕВА
Административно наказателно дело № 20231110207827 по описа за 2023 година

Производството е по реда на [чл. 59 и следващите от ЗАНН](#).

Образувано е по повод жалба на М. Р. М., ЕГН: ***** срещу Наказателно постановление (НП) № 22- 4332- 019646 от 05.10.2022 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция”, с което на жалбоподателя на основание чл. 177, ал. 1, т.2, пр. 1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на сумата от 300.00 /триста/ лева; на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 1,2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на сумата от 10.00 /десет/ лева и на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на сумата от 2000.00 /две хиляди/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, като общо наложените глоби възлизат в размер на сумата от 2310.00 /две хиляди триста и десет/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

Според жалбоподателя, атакуваното НП е неправилно и незаконосъобразно, тъй като е издадено в противоречие на материалния и на процесуалния закон. Твърди се, че това НП е издадено при несъответствие между описание фактическа обстановка на нарушението и правната му квалификация. Навеждат се доводи, че в обстоятелствената част на постановлението напълно липсва описание на фактическата обстановка, при която е извършено нарушението, което е определено като съществено нарушение на закона, довело до ограничаване на правата на защита на жалбоподателя. По тези съображения е направено искане за отмяна на обжалваното НП в неговата цялост.

В открито съдебно заседание жалбоподателят не се явява лично, представлява се от процесуалния му представител, който поддържа жалбата по изложените съображения. Изтъква, че от събраните в хода на съдебното следствие гласни доказателства става ясно, че жалбоподателят е активен спортист, който приемал вещества, за които имал притеснение, че ще повлияят на достоверността на теста за наркотици. Моли съда да отмени процесното наказателно постановление.

Въззиваемата страна е редовно призована, но не изпраща процесуален представител

предоставя писмени бележки по съществото на спора. Моли да бъде присъдено юрисконсулско възнаграждение.

Софийски районен съд, като разгледа постъпилата жалба, изложените в нея доводи и като се запозна с материалите по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

На 06.09.2022г. около 18,45 часа в гр. София, жалбоподателят управлявал мотоциклет Сузуки RM450, без регистрационен номер с рама: JS1RL42A000312895 и на бул. Витоша с посока от бул. България по посока бул. П. Славейков срещу № 146, същият бил спрян за проверка от св. И. Е. Гълъбов и колегата му Светослав Харалампиев Станков. Жалбоподателят не представил СУМПС и контролен талон към СУМПС, установено било след проверка, че същият няма валидна категория за управляването МПС, отказал да бъде изпробван с DRUG TEST 5000 № 0001, за което му е връчен талон за изследване № 107912 за ВМА, връчен в 20,40 часа, но няма данни лицето да е дало кръвна проба за медицинско изследване.

На място, от свидетеля Матейков, му бил съставен АУАН серия АД, бл. № 189773 от 06.09.2022г., който му бил връчен на същата дата 06.09.2022г. и подписан от него без посочени възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН жалбоподателят не се възползвал от предоставената му възможност да възрази срещу съставения акт.

Въз основа на така съставения АУАН на 05.10.2022г. било издадено наказателно постановление (НП) № 22-4332-019646 от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на жалбоподателя на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 177, ал. 1, т. 2, пр. 1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на сумата от 300.00 /триста/ лева; на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 1, 2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на сумата от 10.00 /десет/ лева и на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на сумата от 2000.00 /две хиляди/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, като общо наложените глоби възлизат в размер на сумата от 2310.00 /две хиляди триста и десет/ лева и лишаване от право да управлява МПС е за срок от 24 месеца.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетелите Цветомир Йорданов Матейков, И. Е. Гълъбов и Марио Здравков Божков, талон за изследване № 107912/06.09.2022г., докладна, справка – картон на водача, заповед 8121К-13180/23.10.2019г., заповед № 8121з- 1632/02.12.2021г.

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от легитимирано за това лице и в законоустановения срок, а разгледана по същество е *неоснователна*.

Анализирайки събраните по делото доказателства настоящият съдебен състав намира, че изложената в процесния АУАН и обжалваното НП фактическа обстановка е безспорно доказана от събраните по делото доказателства, приобщени от съда към доказателствената съвкупност по делото. В този смисъл основното доказателствено средство се явяват показанията на свид. И. Е. Гълъбов. Същият непосредствено е възприел фактите, има повече от добре запазен спомен за ситуацията и подробно и последователно препредава същата при разпита си пред съда. Не на последно място, изложеното от него съответства хронологично и по съдържание на събраните и приобщени по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства – част от административнонаказателната преписка, на които следва да бъде дадено доверие.

Съдът кредитира и показанията, които бяха снети в хода на съдебното следствие от Цветомир Йорданов Матейков, доколкото същите са в следствие на непосредствено възприятие на фактите и събитията в конкретния случай.

Обясненията на свидетеля Марио Здравков Божков, съдът възприема изцяло като защитна версия с оглед близките отношения между свидетеля и семейството на жалбоподателя, но по-същественото е, че от гледна точка на съдържанието си тези свидетелски показания не съдържат доказателства, относими към предмета на доказване.

Предмет на преценка на обжалваното наказателно постановление е съответствието му с материалния и с процесуалния закон. Настоящият състав на съда счита, че както съставеният АУАН, така и обжалваното наказателно постановление отговарят на изискванията на ЗАНН. Същите са издадени в съответствие с давностните срокове, предвидени в ЗАНН.

Следва да се отбележи, че процесният АУАН и обжалваното наказателно постановление са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона. Съгласно т. 1.3.2 на Заповед № 81213-1632 от 02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, лицата, заемащи длъжност „младши автоконтрольор“ в ОПП-СДВР имат право да издават фишове и да съставят АУАН, а съгласно т. 3.10 наказателни постановления могат да бъдат издавани от началника на група АНД в отдел „Пътна полиция“ в СДВР. В този смисъл актосъставителят и наказващия орган са материално компетентни да установят нарушението и да наложат за него административно нарушение.

При така възприетата фактическа обстановка и съвкупен анализ на събраните доказателства съдът намира, че по безспорен и несъмнен начин се доказва, че жалбоподателят М. М. е извършил вменените му административни нарушения по чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП, по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП. Не се спори и видно от доказателствената съвкупност е, че на процесната дата жалбоподателят е управлявал МПС- мотоциклет Сузуки RM 450, без да притежава правоспособност да управлява такова превозно средство, бил е спрял от контролните органи, не е представил СУМПС и е отказал да бъде тестван за употреба на наркотични вещества.

От обективна страна изпълнителните деяния по чл. 100, ал. 1, т. 1 и чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП са формални и се считат за извършени чрез бездействие. Лицето е било водач на МПС, не е представило СУМПС и е заявило отказ да бъде изпробвано за наличие на употребени наркотични вещества, както с техническо средство, така и с предвидения в чл. 3 в т. 1 от Наредба № 1 от 19.07.2017г. алтернативен метод на медицинско и химико токсикологично изследване. Последното обстоятелство е било изрично декларирано от жалбоподателя с неговия подпис в издадения му талон за изследване.

По отношение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП от обективна страна безспорно се установява, че лицето въпреки че не притежава необходимата категория за управление на използваното от него превозно средство го е сторил.

От субективна страна деецът е извършил нарушенията умишлено при форма на вина - пряк умисъл като жалбоподателят е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е общественотоопасните му последици и пряко е целял настъпването им. Деецът е съзнавал, че не притежава необходимата категория за управление на този вид превозно средство, съзнавал е че не носи СУМПС, съзнателно след като е поканен да бъде изпробван за наличие на употребени наркотици от длъжностни лица и по надлежния ред е отказал без основателна причина. Отказът му е бил повторен и след издаването му на талон за изследване, с който е следвало да се яви във ВМА, но не го е сторил.

По отношение на оплакването за издаването на АУАН и НП в нарушение на разпоредбите на ЗАНН съдът не намира основание да сподели подобно оплакване. При извършената служебна проверка не бяха констатирани непълноти и неточности, които да са в степен да опорочат издадените актове и да накърнят правото на защита на дееца. Съдът не споделя оплакванията в жалбата за несъответствие между фактическата обстановка и правната квалификация и извършените деяния. Също така съдът счита, че описаната фактическа обстановка е достатъчна, за да се формира знание за необходимите и достатъчни факти с оглед установяването на извършените деяния и налагане на съответните наказания.

По отношение на вида и размера на наказанието съдът счита, че административно наказващия орган правилно е приложил разпоредба на чл.177, ал.1, т.2, пр.1 от ЗДвП, която регламентира за извършеното нарушение наказание глоба в размер от 100 до 300 лева. Съдът констатира, че жалбоподателят има предходни нарушения на същия текст от ЗДвП, което предполага определянето на наказанието му в конкретния случай в горната граница на

предвиденото.

По отношение на разпоредбата на чл. 183, ал.1, т.1, пр. 1 и 2 законодателят е предоставил еднозначно по вид наказание за този вид нарушения, поради което съдът счита, че АНО правилно е наложил този вид наказание.

На жалбоподателя е наложено наказание лишаване от право да управлява МПС и глоба в конкретно предвидения в чл. 174, ал. 3, пр.2 от ЗДвП размер, поради което не е налице правна възможност за намаляване на наложените административни наказания за това нарушение на ЗДвП.

По изложените по-горе съображения наказателното постановление следва да бъде потвърдено, а жалбата е неоснователна.

При този изход на спора, право на разноски има въззиваемата страна, от представител на която е направено своевременно искане за това. Същевременно от въззиваемата страна преди последното открито съдебно заседание по делото са депозиран писмени бележки, в които е изразено становище по съществото на спора, с оглед на което в полза на въззиваемата страна следва да се присъди възнаграждение в размер на сумата от 80.00 лева, за заплащане на която следва да бъде осъден жалбоподателят.

Жалбоподателят няма право на разноски, поради което такива не следва да се присъждат в негова полза.

Воден от горното и на основание чл.63, ал.9 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като **ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО** *Наказателно постановление (НП) № 22- 4332- 019646 от 05.10.2022 г.*, издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция”, с което на М. Р. М., ЕГН: ***** на основание чл. 177, ал. 1, т.2, пр. 1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на сумата от 300.00 /триста/ лева; на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 1,2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на сумата от 10.00 /десет/ лева и на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на сумата от 2000.00 /две хиляди/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, като общо наложените глоби възлизат в размер на сумата от 2310.00 /две хиляди триста и десет/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

ОСЪЖДА М. Р. М., ЕГН: ***** на основание чл.143, ал.3 от АПК вр.чл.144 от АПК вр. чл.78, ал.8 от ГПК вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, да заплати на СДВР, отдел „Пътна полиция”, сумата от 80,00 /осемдесет/ лева, представляваща направени във връзка с производството разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд София- град в четиринадесетдневен срок с касационна жалба, считано от датата на получаване на съобщение за изготвяне на решението.

Съдия при Софийски районен съд: _____